

קונטֿרָס

יְפִי הַחַיִּים

יָגֶלֶה אֶת יְפִי הַחַיִּים וְלֹמַה יְכֹלִים לְזַכּוֹת בַּחַיִּים,
וַיַּחֲזֵק וַיַּאֲמַץ אֶת כָּל אֶלְוֹ הַשְׁבּוּרִים שַׁהְתִּיאָשׁוּ
מִהַּחַיִּים, וַיִּמְבְּקַשׁ שִׁם נְפָשָׁם לְמוֹת, חַס וּשְׁלוֹם, מְרֻב
צָרוֹתֵיהֶם, וַיִּסְבִּיר עֲצֹות אֵיךְ לְהַסְתַּכֵּל פָּמִיד רַק עַל
יְפִי הַחַיִּים.

*

בְּנֵי וּמִיסְדֵּן עַל-פִּי דָּבָרִי
רַבְנֵנוּ הַקָּדוֹשׁ וְהַנּוֹרָא, אָוֹר הַגָּנוֹזׁ וְהַצְפּוֹן
בוֹצִינָא קָדִישָׁא עַלְּאָה, אַדְוֹגָנוּ, מַוְרָנוּ וַרְבָּנוּ
רַבִּי נְחַמֵּן מִבְּרָסְלָבּ, זְכוֹתָו יָגֵן עַלְינוּ.

וּעַל-פִּי דָּבָרִי תַּלְמִידָיו, מַוְרָנוּ
הַקָּדוֹשׁ, אָוֹר נְפָלָא, אֲשֶׁר כָּל רַז לֹא אֲגִינָס לֵיהֶ
רַבִּי נְתַנֵּן מִבְּרָסְלָבּ, זְכוֹתָו יָגֵן עַלְינוּ,

וּמְשַׁלֵּב בְּפִסְוקֵי תּוֹרָה, נְבִיאִים, כְּתוּבִים וּמְאַמְרִי
תַּכְמִינָנוּ הַקָּדוֹשִׁים מִגְמָרָא וּמִדְרָשִׁים וּזְהָר הַקָּדוֹשׁ.

*

הַזֶּבָא לְדִפּוֹס עַל-יִדִּי
חַסִּידִי בְּרָסְלָבּ
עוֹיה"ק יְרוֹשָׁלָיִם תּוֹבֵב"א

מוֹהָרָא"ש ב"י אמר : אין לך עוד
יפי בחיי האדם כמו מי שמרג'יל
את עצמו לחיות איש שמח, וזהו
תמיד שש, רשות דבר אינו מכביס
אותו בעצבות ובעצלות, זה יפי
ה חיים ; אשורי מי שמתמיד שש
ושמח ומשמח את אחרים.

(אמרי מוהר"ש, חלק ב', סימן תקצג)

קונטְרָס

יְפֵי הַחֲלִימָה

.א.

בְּנֵי הַיְקָרּוֹ! אָנָי יְדַעַת הַיְטָבָה מָה שֶׁעוֹבֵר עַלְיכָךְ
עַכְשָׁוֹ, שֶׁאָתָה מַרְגִּישׁ אֶת עַצְמָךְ תָּכִי אָמָל לְבַחֲרָה,
וְכֹאלוּ הַכָּל חָשֵׁךְ סְבִיבּוֹתִיךְ, וְאֵין לוֹ שְׂוֵם תְּקֻוָה
כָּלָל, וְאָתָה כְּשַׁלּוֹן בְּחָיִים, וְכָלִכְךָ מַר לוֹ, עַד
שְׁנִידְמָה לוֹ שְׁאֵין לוֹ שְׂוֵם תְּקֻוָה כָּל בְּזָה הָעוֹלָם,
וְעַל-כֵּן אֵינֶךָ יְדַעַת עַל מָה וְלֹמַה לוֹ לְחִיוֹת, וְלֹכֶן
גְּנִסּוֹת בְּךָ מַחְשָׁבוֹת שֶׁל הַתְּאָבָדוֹת, כִּי אָתָה כָּבֵר
לֹא רֹאָה שְׂוֵם מָוֹצָא מִהְמָבוֹי הַסְּתוּם שְׁגִנְסָת בָּוֹ,
כִּי כָּל יּוֹם וַיּוֹם שְׁבָא, אָתָה נִשְׁקָע יוֹתָר בְּבֹזֶז וְאָתָה
יוֹתָר מִמְּרָמָר, וְעַל-כֵּן מָה הַטּוּם לְחִיוֹת, כָּל זוֹה
גְּנִסּוֹת לוֹ בְּמַחְשָׁבָתְךָ בְּכָל יּוֹם מִחְדָשׁ; וּבְאַמְתָה עַלְיכָךְ
לְדִעָת, אֲהַפְּבִי, בְּנֵי הַיְקָרּוֹ, כִּי כָּל הַמַּחְשָׁבוֹת הָאָלוֹ

שְׁגָנָסֹת בְּךָ מִחְשָׁבֹת שֶׁל יַאֲוֵשׁ, הַפְּלָל בָּא לְךָ
מִחְמָת רְחוּקָה מִמְּנוּ יַתְּבִּרְךָ וְקַלְקַול הָאָמוֹנָה, כִּי
הַמְּאִמָּן הָאָמָתִי שְׁמָמָמִין בּוֹ יַתְּבִּרְךָ, אֲשֶׁר אֵין שָׁוֹם
מְצִיאָות בְּלֹעֲדָיו יַתְּבִּרְךָ כָּלָל, וְהַפְּלָל לְפָל אַלְקָות
גָּמָור הַוָּא, וְהַוָּא יַתְּבִּרְךָ אָב הַרְחָמָן, וּמְרַחָם עַל כָּל
בְּרִיּוֹתָיו, אֲז לֹא הִיה חוֹשֵׁב מִחְשָׁבֹת כְּאֶלוֹ, אֲדֻרָּבָה
הִיה פָּמִיד גַּמְשָׁךְ אַחֲרָיו יַתְּבִּרְךָ, וְאֲפָר שָׁמָר וְחַשָּׁךְ
לוֹ הִיה פָּמִיד בּוֹרָח אֶלְיוֹ יַתְּבִּרְךָ.

וּבְאֶמֶת עַלְיךָ לְדֹעַת, אֲהוֹבִי, בְּנֵי הַיּוֹקָר, כִּי זו
עַצֶּת הַיָּצָר לְהַחְשִׁיךָ לְאָדָם וּלְהַפִּילָו בַּיְאָוֵשׁ, עַד
שִׁיכְפַּר בְּכָל, כִּי בָּזָה הַעוֹלָם יִש בְּחִירָה, מִצָּד אֶחָד
הָאָדָם יִכְׁלֶל לְהַמְשִׁיךָ אֶת עָצָמוֹ פָּמִיד רַק אֶלְיוֹ
יַתְּבִּרְךָ, וּלְהַשְׁתּוֹקָק רַק אַחֲרָיו יַתְּבִּרְךָ, וְלֹא יַרְצָחָ
שָׁוֹם רְצֹן אַחֲרָי מִבְּלֹעְדִּי רְצֹנוֹ יַתְּבִּרְךָ, וְאֲפָר
שְׁעוֹבָרוֹת עַלְיוֹ פְּאוֹת רַעֲוָת וּמְדוֹת רַעֲוָת, וּנוֹפֵל
בְּכָל פָּעֵם בְּעַמְקֵי עַמְקִים בְּשָׁאָל פְּחַתִּיות
וּמְפַחְתִּיו, עַם כָּל זֹאת הַבְּחִירָה בָּיִדוֹ לְהַמְשָׁךְ אַחֲרָיו
יַתְּבִּרְךָ, וְלֹא יַעֲזֹב אֶת מָקוֹמוֹ, וְאֶפְלוֹ שְׁעוֹבָרוֹת עַלְיוֹ
בְּכָל יוֹם וַיּוֹם יַרְידֹות וּנְפִילֹות אַחֲרוֹת, עַד
שְׁגַתְלְכָלָךְ בְּחַטְאִים וּעֲוֹנוֹת קָשִׁים וּמְרִים מַאַד, עַם
כָּל זֹאת הַבְּחִירָה בָּיִדוֹ לְבָרָח אֶלְיוֹ יַתְּבִּרְךָ, וּלְהַתְּעַנְּגָגָ

בזיו שכינת עוז יתברך, ואף שעדיין רחוק מעד
מאד מכל זה, עם כל זאת, הבחירה בידו להמשיך
את עצמו אחורי יתברך, ולא יעזוב את מקצת
מקום היכן שהוא אוחז, גם ממקום שהוא מפח
שם בשאול מתחיות ומטחתיו, גם ממשם ישתוקק
אחורי יתברך, ואת הבחירה הזאת מסרו לאדם
לבחור טוב, וכן להפך, מס ושלום, יש בחירה
לאדם להמשיך את עצמו אל הרע והחשש, אל
הכפירות והאפיקורסיה, אל הנאוף ואל השקיין,
תעיב, ערם וזהום שגתהנה עכשו בעולם, ורואים
הפך ההשגה, עד שנדרמה לאדם שהכל טבע, כי
כל העולם מלא זונות ולכלווכים רעים, רחמנא
ליישובן, ומסרו בחירה לאדם שימשיך את עצמו
אל דרכי העולם, ויברכ ממנה יתברך, ובאמת הכל
בשביל הבחירה והנפשו, ועל כן ראה, אהובי, בני
היקר, מה לפניה, אם לבחור ברע, מס ושלום,
וללכת אחר דעות בני אדם, ולהמשיך את עצמו
אמר הבעלי תבלים של העולם הזה, שהם כלל
התאות והמדות הרעות, שקיין, תעיב, ערם, וזהום
ולכלוך מה שמסתובב היום בזה העולם, או
להמשיך את עצמו אל האדיקים האמתאים, אשר
הם דבוקים בו יתברך, ואפלו שאפתה עדין רחוק

מִאֵד מִאֵד מַלְהָגִיעַ אֶל מַדְרוֹגּוֹת כְּאַלּוּ, עַם כֵּל זֹאת
הַבְּחִירָה בְּיַד לְבָא אֶל הַצְדִיקִים הַאֲמֻתִים, וְהַם
יַעֲזְרוּ וַיִּמְזְקֹעַ וַיַּאֲמֹצֹו אוֹתָךְ שְׁטוּכָל לְחַזּוֹר אֶלְיוֹ
יַתְבְּרֹךְ, וַתַּרְאָה אֶת אָוֹר שְׁכִינָת עַזּוֹ יַתְבְּרֹךְ, אָוֹ
לַהֲפֹךְ, חָס וְשָׁלוֹם, הַבְּחִירָה הִיא לַהֲמָשָׁךְ
אַחֲרָ רְשָׁעִים אֲרוֹנִים הַכּוֹפְרִים וְהַאֲפִיקּוֹרְסִים,
הַמְתֻלוֹצָצִים מִכֶּל דָּבָר שְׁבָקְדָשָׁה, וּמְמַשִּׁיכִים אֶת
הָאָדָם לְנוֹקְבָא דְתַהוֹמָא רֶבֶה.

וְעַל־כֵן רָאָה אֲהוֹבֵי, בְּנֵי הַיָּקָר, לִישְׁבַ עַצְמָךְ
אֵיפָה אַתָּה בָּזָה הָעוֹלָם וְמָה לְפָנֵיךְ, וּבְאַמְתָ אָנִי
מִבֵּין הַיְטָב אֶת מִכְאֹבֵי נְפָשָׁךְ, שְׁפָלָךְ מַר לְךָ, עַד
שְׁאֵין לְךָ יִשּׂוּב הַדּוֹתָא אֲפָלוֹ לְחַשְׁבַ כְּרָגָע בְּמַיִ
לְבָחוֹר, כִּי מַרְבָ קָלָקוֹל מַעֲשֵׁיךְ שְׁנָפְלָתְ כָּבָר בְּעַמְקֵי
עַמְקִים בְּשָׂאָול פְּתַחְתִּוֹת וּמְתַחְתִּיו וְחַטָּאת, עֲוִיתָ
וּפְשָׁעָת לְפָנֵינוּ יַתְבְּרֹךְ, וּקְלָקָלָת אֶת בְּרִיתָךְ, וּלְכָלְכָתְ
אֶת עַצְמָךְ כָּלָךְ בְּכָל מִגְנִי שְׁקִוָן, תָעוֹב וּזְהֻום, עַד
שְׁמַחַךְ כָּלָךְ מִבָּהָל וּמִבָּלָבָל, שְׁאֵין לְךָ רָגָע יִשּׂוּב
הַדּוֹתָא לִישְׁבַ אֶת עַצְמָךְ "מָה" "מַיִ" וּ"אִימָת", עַם
כֵּל זֹאת גָּלָה לְנוּ רַבִּי נַחֲמָן מִבְּרִסְלָב, זְכוֹתָו יָגֵן
עַלְינוּ, עַצָּה נֹרֶאָה וּגְפַלְאָה מָאֵד, שָׁאָדָם צָרִיךְ
לְהַרְגִיל אֶת עַצְמוֹ לִילָךְ לִמְקוֹם פָנֵוי שְׁאֵין שָׁם

בָּנֵי אָדָם, וַיֹּאמֶר וַיַּפְרֵשׁ אֹתְךָ כָּל שִׁיחָתוֹ אֲלֵינוּ יַתְּבִּרְךָ,
וַיִּסְפֶּר לוּ יַתְּבִּרְךָ אֹתְךָ כָּל אֲשֶׁר עָמַד לְבָבוֹ כַּאֲשֶׁר יֹאמֶר
אִישׁ אֶל רְעֵהוּ וְהַבֵּן אֶל אָבִיו, וַיִּתְּמִיד בְּדָבָר זֶה
מִאָדָם מִאָדָם, וְאַף שֶׁבְּתִחְלָה יָדָמָה לוּ שֶׁאֵין מֵי
שְׁשׁוּמָעַ אָתוֹ וְאֵין מֵשִׁיסְטָפֵל עַלְיוֹ, וְכָאַלְוֹ מִדְבָּר
אֶל הַקִּיר, כִּי מְרֻב קָלָקְוֵל מַעֲשָׂיו, הַחַיִים חִשּׁוּכִים
לִפְנֵיו, וְאֵינוּ רֹאֶה שָׁוֵם אָוֶר, עַמְּכָל זֹאת אֵם הָאָדָם
יְהִי עַקְשָׁן גָּדוֹל מִאָדָם, וַיָּבֹא בְּכָל יוֹם לְשִׁפְךָ
שִׁיחָתוֹ וְתִפְלָתוֹ אֲלֵינוּ יַתְּבִּרְךָ, וַיִּסְפֶּר לִפְנֵיו יַתְּבִּרְךָ
אֹתְךָ כָּל מַעֲשָׂיו, וַיִּצְעַק וַיִּתְחַגֵּן, וַיִּבְקַשׁ מִמְּנוּ יַתְּבִּרְךָ
שִׁיחָוס וַיַּרְחַם עַלְיוֹ לְצַאת מִהְפָּח הַיְקוֹשׁ שְׁגַפֵּל
אֲלֵינוּ, וַיְהִי עַקְשָׁן גָּדוֹל עַל דָּבָר זֶה, מָה אָמַר לְךָ,
בָּנֵי הַיִּקְרָר, אֵין לְתַאֲר וְאֵין לְשַׁעַר אֶל אַילְוֹ מִדְרגות
תָּזְכָּה בַּחַיִים חִיוּתָךְ אֵם תִּקְיִים זֹאת, כִּי מָה שְׁהִיָּה
לְךָ עַד עֲכָשָׂו מִכָּעָר בַּחַיִים, מִתְּחִיל לְרֹאות אֵת "יְפִי
הַחַיִים" לִמְהִי יָכוֹלים לְזַפּוֹת בָּזָה הָעוֹלָם, כִּי בְּאַמְתָּה
הַוָּא יַתְּבִּרְךָ מִסְתָּתָר בְּכָל דָּבָר, כִּי בְּכָל תְּנוּעָה
וְתְּנוּעָה שֶׁם אַלְזַפּוּ שֶׁל עַולְם, וְדוֹמָם, צוּמָה, חַי,
מִדְבָּר, הַם לְבֹשׁ לְגַבִּי גָּלַי אָוֶר הָאֵין סָוף בְּרוּךְ
הַוָּא, אֲךָ מִתְּמִתָּה הַבְּחִירָה וְהַגְּפִינָן, שַׁהְקָדוֹשׁ-בָּרוּךְ-
הַוָּא רְצָה שֶׁהָאָדָם יַעֲמֹד בְּכָחָ עַצְמוֹ לְהַשִּׁיג אֵת
רוֹחַנִּית חַיִת אַלְקּוֹתוֹ יַתְּבִּרְךָ, עֲשָׂה, יִצְרָר, בְּרָא

וְהָאָצֵל אֶת כָּל הַעוֹלָמוֹת הַעֲלִיוֹנִים בָּאָפָן וּבְצָוֹרָה
 כַּזּוֹ, שַׁתְּהִיה בְּחִירָה לְאָדָם, כִּי הַמְּאָמִין הָאָמָתִי
 שַׁמְּאָמִין בָּוּ יִתְבָּרֶךְ, וּגְכֹל לְגָמְרִי בְּאַין סֻוף בְּרוּךְ
 הוּא יִתְבָּרֶךְ שְׁמוֹ, הוּא רַק רֹאָה "אַין סֻוף", הוּא
 רַק רֹאָה אַלְקוֹיתוֹ יִתְבָּרֶךְ, הוּא רֹאָה אֶת הָאוֹר
 בְּתוֹךְ הַכְּלִים, וּמֵי שָׁאַינוּ מְאָמִין, הוּא רֹאָה רַק אֶת
 הַכְּלִים וְאֶת הַלְּבוֹשִׁים וְאֶת הַהַסְּטָרוֹת, וּמְרִים לוֹ
 מִאַד הַחַיִים, לְאַבְּנָן מֵי שִׁמְכְנִיס אֶת עַצְמֹו בְּאַין
 סֻוף בְּרוּךְ הוּא, הוּא רַק רֹאָה אֶת הָאוֹר וְאֶת יְפִי
 שְׁבָחוֹת.

וְעַלְיכֶן רְאָה, אֲהוֹבִי, בְּנֵי הַיּוֹקָר, מַאֲחָר שַׁעַבְרָה
 עַלְיךָ כִּכְרָה מִה שַׁעַבְרָה, רְאָה לְצִית אֶת רַבִּי נְחַמְּדָן
 מִבְּרַסְלָב, זְכוֹתָו יָגֵן עַלְינוּ, וַתִּמְסַר אֶת עַצְמָה עַל
 גַּנְקָדָה זוֹ, שַׁתְּלֵךְ בָּمָקוֹם פָּנָוי שָׁאַין שֵׁם בְּגַנִּידָאָדָם,
 וַתִּפְרַשְׁת אֶת שִׁיחָתָה לְפָנָיו יִתְבָּרֶךְ, וַתִּסְפַּר לוֹ יִתְבָּרֶךְ
 אֶת כָּל מַה שַׁעֲוָבָר עַלְיךָ, וְאֵז תְּرָאָה סֻוף כָּל סֻוף
 אֵיךְ שָׁפֵל הַיְּרִידּוֹת וְהַגְּפִילּוֹת שָׁלָךְ יִתְהַפְּכוּ לְעַלְיוֹת
 גְּדוֹלוֹת, וַתַּזְכֵּה לְרֹאָות אֶת שְׁכִינָת עַזּוֹ יִתְבָּרֶךְ, וְאֵז
 תְּרָאָה אֶת "יְפִי הַחַיִים", כִּי בְּאַמְתָה אַיִן לְהַעֲדֵד יְפִי
 בְּמִינִים כְּמוֹ הַדְּבָקוֹת בָּוּ יִתְבָּרֶךְ, שָׁאָדָם זֹכָה לְדִבְקָה
 אֶת עַצְמָו בָּוּ יִתְבָּרֶךְ, וְלִידֵעַ אֲשֶׁר הוּא יִתְבָּרֶךְ

מחיה, מנוחה ומקיים את כל הבריאה כליה.

.ב.

אהובי, בני היקר! עלייך לדעת, כי על החיים יכולים להסתכל בשני אפנים, אחד מסתכל על החיים, שחבל שנולד, כי הלא הוא מלא אכזבות והוא לא יצליח בחיים, והכל חשך לו ומר ומרור לו מאד, והולך שבור ומדכא מכל מה שעובר עליו בין בגשמי ובין ברוחני, עד שמיאש את עצמו לגמרי מתיו, ואינו רואה שום תועלת למה נברא, ומקלל את היום שנולד בו, עד שיש בני אדם שכלה-כח ירדו ונפלו במחשבותם כאלו, עד שנסתכם בדעתם להתאבד, רחמנא לישובן, מרבי יושן ודקאנן שנכנס בהם, ויש אשר מפחדים להוציא מהכם אל הפעל את מעשיהם, לקחת את עצםם ולהתאבד, כי אין להם אמץ זהה, על-כן הם הולכים מדכאים וממרמים בלב קשה מלא קשיות ועקבמויות עליהם יתברך, עד שרחמנא לישובן, מפליטים דבורים נגדו יתברך, כאלו הוא יתברך אתם בכל צרכיהם ובכל מה שעובר עליהם, ודברים כל דבר אסור כלפי מעלה, רחמנא לאצלו,

וַיֵּשׁ בָּנֵי־אָדָם שֶׁאָדְרָבָה, לֹקְחִים אֶת כָּל הַחַיִים בְּקָלוֹת, וְרוֹאִים רַק אֶת הַיְפִי שְׁבָחִים, וְהֵם צָוָחִים מַהֲכָל, וְאֵינָם מַתְפָעָלִים מִשּׁוּם בָּרִיחָה שְׁבָעוֹלָם, רַק מִסְתְּפָלִים עַל כָּל דָּבָר עַל הַרְוָחָנוּת חַיָּות אַלְקָות הַמְּמֻחָה דָּבָר זוּה, וְתִמְדִיד הֵם חַיִים עַם בְּטָחוֹן שְׁעוֹד יְהִיה טוֹב, וְכֹה הֵם מִסְתְּפָלִים עַל כָּל הַחַיִים, וּבָאָמָת אֶף שָׂגָם עַלְיָהֶם עֹזֶב מַה שְׁעֹזֶב — יְרִידָות וְנִפְילָות, קָטָנוֹת וְהַשְּׁלָכוֹת וְמִלְישָׁוֹת הַדָּעָת וְאֲכִזּוֹת בַּחַיִים, אֶלָּא טְבָעָם שְׁמָמְשִׁיכִים אֶת עָצָם תִּמְדִיד אֶל "יְפִי הַחַיִים"; וּעַל־כֵּן רָאָה, אֲהוֹבִי, בְּנֵי הַיְקָר, לִישְׁבַּע אֶת עָצָמָה, כִּי הַגָּה לִפְנֵיךְ שְׁתִּי דָרְכֵי הַחַיִים, מִצֶּד אַחֲד הָאָדָם רַק מִמְּרָמָר וְנוֹפֵל בָּمָקוּם שְׁנוֹפֵל, וּמִצֶּד שְׁנִי עֹזֶלֶת מֵעֶלֶת, וּעַל־כֵּן רָאָה, אֲהוֹבִי, בְּנֵי הַיְקָר, לְבָחר בְּטוֹב, שָׂגָם אֲתָה מִסְתְּפָל רַק עַל טוֹב הַחַיִים, וְאֵז יִתְהַפֵּךְ הַכָּל לְטוֹבָה, כִּי בָּזָה תָּלוּי עֲקָר הַבְּחִירָה שֶׁל הָאָדָם — אָם לְבָחר בְּמִרְיוֹת וּבְרָע, בְּחִשָּׁךְ וּבְאֲכִזּוֹת, אוֹ לְבָחר בְּ"יְפִי הַחַיִים", לְהִסְתְּפָל רַק עַל צוֹרָת הַחַיִים בְּעֵין טוֹבָה, וּעַל־כֵּן רָאָה מֵה לִפְנֵיךְ, אֲהוֹבִי, בְּנֵי הַיְקָר, וּרָאָה לְבָחר רַק בְּטוֹב הַחַיִים וּבְ"יְפִי הַחַיִים", וְאֵז תַּנִּשְׁעַ.

ג.

אֲהוֹבִי, בָּנֵי הַיקָּר, רְאֵה לְמַזֵּק אֶת עַצְמָךְ בְּכָל
 מִינֵּי אֲפֻנִים שֶׁבָעוֹלָם, וְאֶל תְּפֵל בְּדַעַתְךָ מִכֶּל מַה
 שֶׁעֲוֹבָר עַלְיךָ עַכְשָׂו, שְׁגַפְלָת בָּמָקוֹם שְׁגַפְלָת,
 וְגַתְלִכְלִכָּת בְּמַה שְׁגַתְלִכְלִכָּת, עַד שְׁכָלָ-כָּךְ מְרִים לְךָ
 הַחַיִים, וְגַדְמָה לְךָ כָּאַלּוּ אָבֵד מִנוּס, וְתִקְוָה מִמֶּה,
 וְכָאַלּוּ אִין לְךָ כָּבֵר שָׁוּם עַתִּיד בָּזָה הַעוֹלָם מְרַב
 שְׁבָרוֹן לְבָךְ שְׁאַתָּה שָׁבוּר כְּחָרֵס הַגְּשָׁבָר מְרַב
 חַטְאֵיךְ הַמְּרַבִּים, שְׁגַדְמָה לְךָ כָּאַלּוּ אָבְדָת כָּבֵר אֶת
 שְׁנֵי הַעוֹלָמוֹת, וְעַלְכָן נְגַנְסוּ לְךָ מִחְשָׁבּוֹת
 וְדַמְיוֹנוֹת שֶׁל הַתְּאָבּוֹת, כִּי אַתָּה רֹאָה אֵיךְ
 שַׁחַיִים מְרִים וּמְרוֹרִים בְּשִׁבְילְךָ, וְאַתָּה הָרוֹס
 לְגַמְרֵי, עַם כֵּל זֹאת עַלְיךָ לְדַעַת, כִּי הַקָּדוֹשׁ-בָּרוּךְ-
 הוּא רַחֲם עַלְינוּ בְּדָור הַזֶּה, וְשָׁלַח לְנוּ צִדְיק קָדוֹשׁ
 וּנוֹרָא רַבִּי נַחַמְן מִבְּרַסְלָבּ, זָכוֹתָיו יָגַן עַלְינוּ, אֲשֶׁר
 הוּא נְשַׁלֵּח מִלְמַעַלה כִּדי לְהַכִּין אֶת הַדָּרֶךְ לְמַשִּׁיחַ
 צִדְקָנוּ, וּהְוָא מִלְמַעַלה וּמִנְקָה אֶת כֵּל הַגְּפָשָׁות
 הַפְּגּוּמוֹת, הַיְּרִודּוֹת וְהַגְּפּוֹלוֹת, וּמְאִיר בְּהָם אוֹרוֹ
 יַתְּבִּרְך בָּאוֹר נוֹרָא וּנְפָלָא כְּזָה, עַד שְׁאָפְלוּ הַכִּי
 גְּרוּעַ, וְאָפְלוּ הַכִּי רְחוּק, גַּמְ-כָּן עַדְיַן יִכְּזֹל לְחֹזֶר
 בְּתִשׁוּבָה שְׁלָמָה אֶלְיוּ יַתְּבִּרְך, כִּי מְרַב יִגְּיעַתּוּ

וְטַחַתּוֹ שִׁגְעָן וְטַרְחָה בְּעֲבוּדָת הַשֵּׁם יִתְבָּרֶךְ יָמִים
וְשָׁנִים, זָכָה לְהִגִּיעַ אֶל מִדְרָגָה כַּזּוֹ שְׁגַכְלָל בָּمִקּוֹם
שְׁגַכְלָל, הַיָּנוּ בָּאַיִן סֻוֹף", בְּשַׁלֵּשׁ רָאשׁוֹנוֹת דְּעַתִּיק
וְכוּ, וּמִשְׁם הַמְשִׁיךְ לְמַוְדִים נוֹרָאים וּגְפַלָּאים כְּאֵלוֹ,
עַד שְׁאַפְלוֹ הַכִּי מַלְכָלָה וְהַכִּי יְרוֹד גַּמְיכָן יִכְלֶל
לְעַלוֹת וְלְחֹזֶר בְּתִשְׁוֹבָה אֶלְיוֹ יִתְבָּרֶךְ, כִּי מְרַב הָאָרֶץ
אַיִן סֻוֹף שְׁמַאיָּר בָּעוֹלָם, גַּתְוָדָע אֲשֶׁר אִין שָׁוָם יִאוֹשֵׁת
בָּעוֹלָם כָּלָל, וְתָמִיד יִכְלִים לְחֹזֶר אֶלְיוֹ יִתְבָּרֶךְ,
אַפְלוֹ שַׁכְּבָר עֲשָׂה מָה שָׁעַשָּׂה, כִּי אִין שָׁוָם יִאוֹשֵׁת
בָּעוֹלָם כָּלָל, וְזֹה יִסּוֹד לְמַוְדוֹן שֶׁל רַבִּי נְחַמְּן
מִבְּרִסְלָב, זָכוֹתוֹ יָגֵן עַלְיָנוּ, שְׁמַלְמָד אֶת דָּרֵי מַעַלָּה
וְאֶת דָּרֵי מַטָּה עִצּוֹת נוֹרָאות וּגְפַלָּאות אֵיךְ לְחֹזֶר
וְלְשׁוֹב אֶלְיוֹ יִתְבָּרֶךְ, וּמִמְשִׁיךְ עַלְיָהֶם אָור וּדְבָקוֹת,
חַיּוֹת וּזְיוֹאָלְקוֹתוֹ יִתְבָּרֶךְ; עַל-כָּן רָאָה, אֲהוֹבֵי, בְּנֵי
הַיִּקְרָר, לֹא לְהִתְיַאֵשׁ מִהְמִינִים שָׁלָךְ, וְאֶפְ שְׁאָנִי יַדְעַ
שְׁמַר לְךָ מִאֵד מִאֵד עַכְשָׁוֹ, שְׁגַפְלָת וּגְסַתְּבָכָת בְּכָל
מִתְּמִינִים, אֵיךְ מֵשָׁרָק זָכָה לְהִיּוֹת דָּבָוק בּוֹ יִתְבָּרֶךְ,
וּמִמְשִׁיךְ עַל עַצְמוֹ תָּמִיד עֲרָבוֹת, יְדִידּוֹת, זְיוֹן, חַיּוֹת
אָלְקוֹתוֹ יִתְבָּרֶךְ, וּמִרְגִּישׁ אֵיךְ שַׁהוּא יִתְבָּרֶךְ מִתְּחִיה
וּמִהְנָה אֶת כָּל הַבְּרִיאָה כָּלָה, וְדוֹמָם, צוּמָה, חַיִּים,
מִדְבָּר, הַמַּעֲצָם עַצְמִיוֹת אָלְקוֹתוֹ יִתְבָּרֶךְ הַמְלָבָשׁ
בְּלִבּוֹשׁ הַזֶּה, מֵשַׁכְּבָר אוֹחֵז בִּמְדָרָגָה זוֹ, הוּא רֹאָה

את "יפי החיים", כי מכל דבר הוא זוכה להמשיך את עצמו אליו יתברך, ובאמת בשל זה ברא הקדוש ברוך הוא את כל העולמות, כדי שיזכה האדם לדבק את עצמו תמיד אליו יתברך, וזה אי אפשר כי אם על ידי התקרובות אמתית אל הצדיק הגדול במעלה נוראה ונפלאה מאד, ולא תלמידיו הקדושים שבכל דור ודור הקיימים את עצותיהם הקדושות בתמימות ובפשיות גמורה; ועל כן ראה, אהובי,بني היקר, לעשות את עצמן כאסקופה הנדרשת, לקרב עצמן אל הצדיקים האמתיים שבדור זה, מהם תלמידי רבי נחמן מברסלב, זכותו גן עליינו, והם מוסרים את נפשם יומם ולילה לגלות ולפרנס את אמתת מציאותו יתברך בעולם, ומארים אורות צחחות, אורות עליונים, אורות נשגים, הארת אין סוף ברוך הוא, מהם הלמודים של רבם רבי נחמן מברסלב, זכותו גן עליינו, ואם תחזיק את עצמן ביחיד עמם, על ידי זה גם עליך יתרה לhaarיר "יפי החיים", ותראה על אף שאתך נמצא במצב חשוך וירוד ונפל כזה, עד שעברך עברות חמורות כל כך, עד שפירים לך חיים וחשך בערך לגמרי, ואיך זוכה לראות את "יפי החיים", ונדרמה לך

כִּאֵלֹה אָבֵד מְנוֹס וַתְּקֻוה, עַם כֵּל זֹאת אֶם רַק פְּחֹזִיק
 אֶת עַצְמָךְ בְּרַבִּי נְחַמֵּן מִבְּרִסְלֶב, זָכוֹתָו יָגֵן עַלְינוּ,
 וּתְלִמְידֵיכְיוּ תְּקֻדּוֹשִׁים הָאֲמֹתִים שֶׁבְּכָל דָּוָר וְדָוָר,
 עַל-יָדֵיכְךָ גַּם לְךָ יִשְׁתְּקֹנֵה לַתְּקֹנֵן הַפְּלָל, וְאַנִּי יוֹדֵעַ
 שַׁיָּצַרְךָ יָבוֹא אֲלֵיךְ בְּלִבּוֹשׁ אֲנָשִׁים, וַיֹּאמֶר לְךָ
 שַׁתְּדַע שַׁהְפָּל הַבָּל וַרְעֹות רָוח וְדָמִיּוֹן, כִּי בַּדָּוָר הַזֶּה
 אֵין צְדִיקִים, תְּדַע שְׁפָל אֵלוֹתָם שְׁלוֹחָי הַיִּצְרָר הַרְעָא,
 אֲשֶׁר לֹא דִי שַׁהְכְּשִׁיל אֹתוֹתָךְ בִּמְהַ שַׁהְכְּשִׁיל, עַד
 שְׁבָאת לְעֹוֹנוֹת כֶּלֶךְ מְגַנִּים, וּנְתַלְכֵלְכָת כֶּלֶךְ,
 רְחַמְנָא לִישְׁזַבֵּן, בְּפָגָמי הַבְּרִית הַוְּצָאת זָרָע לְבָטָלה,
 זְנוּת, שְׁקוּץ וַתְּעֻוב, רְחַמְנָא לִישְׁזַבֵּן, עַזְדָּת עַכְשָׁו
 כְּשֶׁבָא רְזֵפָא וְרוֹצָח לְרֵפָא אֹתוֹתָךְ, שַׁהְוָא הַצְדִּיק
 הָאֲמָת שֶׁבְּדָוָר הַזֶּה, אֲשֶׁר יִשׁ לוֹ לְמוֹדִים גַּם
 לַהֲחִזְיר אֹתוֹתָךְ בַּתְּשׂוּבָה וְלַהֲאִיר בְּךָ אֲוֹרוֹת
 צְחַצּוֹת, אֲוֹרוֹת נְשָׁגָבִים, וְהָוָא יִכְׁזַבֵּל לִירְד אֶל
 יַרְיִדְתָּךְ וּנְפִילְתָּךְ וְצְנוּרָךְ הַרְעָא, אִיפָּה שְׁאַתָּה נְמַצֵּא
 שֶׁם בְּחַשְׁכּוֹתָךְ וּקְטַנּוֹתָךְ וּלְכָלּוֹכָךְ, דִּיקָא אֵז שׁוֹלָחָ
 אֲלֵיךְ שְׁלוֹחִים שִׁידְבָּרוּ נְגָדוֹ כֵּל דָּבָר אָסּוֹר, הַלָּא
 תַּרְאָה, אֲהֹובי, בְּנֵי הַיִּקְרָר אֶת גָּדְלָל מַעַלָּת הַצְדִּיקִים
 הָאֲמֹתִים שֶׁבְּכָל דָּוָר וְדָוָר, תְּלִמְידֵי רַבִּי נְחַמֵּן
 מִבְּרִסְלֶב, זָכוֹתָו יָגֵן עַלְינוּ, אֲשֶׁר יִכְׁזַבֵּל לְהָרִים
 וּלְהָגְבִּיהָ אֹתוֹתָךְ מִרְיִדְתָּךְ וּנְפִילְתָּךְ עַל-יָדֵיכְיָהּ לְמִזְדִּיחָם

הנוראים המובאים בספרים הקדושים, אשר כל דבר ודבר מאיר כשם באחרים, ובתוך עניות וגבשיות ומחסכות גלית, הם מאירים גם לך עצות נוראות ונפלאות והתחזקות אמתית, איך לא את מהפח הנשבר שגפלת לשם, ואתה בעצמך יודע אילו טובות היו לך כבר על ידי הספרים הקדושים האלה, ודיקא עכשו בא היוצר הרע בה תלבשות שלוחיו, ודברים כל דבר אסור שתתרחק מהצדיק האמת רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן علينا, ומכל מידי הקדושים שבכל דור ודור, ומה גם שמתוך תלמידיו גם כן נתנותה מחלוקת גדולה, עד שאין אחד יודע היכן משה שרוי והיכן אהרון שרוי וכו', כי אחד מדבר על השני, עד שקשה וכבד לידע את האמת מה לעשות ואל מי לפנות, ובאמת, אהובי, בני תינך, عليك להתיישב באמת, מאחר שזכה אתה לקדוש ברוך הוא בזכיות חנוך, שבאים אליו ספרים קדושים כאלה המבינים אותך ודברים אליו, ומגליים לך את "יְפִי הַמִּים", איך שאין שם יושם בעולם כלל, איך שגם אתה בתקף לכלוך ותסתתק בפגמי הברית שקוין, תעובה ערם ונאוף, גם אתה יכול לשוב בתשובה שלמה אליו יתברך, ומאירים בך אורות כאלו, שקל מכך

נתהפכים לגמרי, מדויע תשמע לאלו המדברים על ספרים קדושים כאלו, אשר מבינים אותה ומחימים אותה, ונאשר על ידם דיקא זכית להנду מרבי נחמן מברסלב, זכותו יגון עליינו, כי בלי הספרים בהם בכלל לא הייתה יודעת שיש רבינו רבי רחמן זהה, רבינו נורא ונפלא זהה, ועכשו אשאל אותה, אהובי, בני היקר, מדויע תצאית לאלו המדברים ומפטפטים כל דבר רע על ספרים קדושים אלו? ואפלו אלו שכבר נתקרבו אל הצדיק האמת, רבינו נחמן מברסלב, זכותו יגון עליינו, על-ידי הספרים הללו, גם הם כבר עכשו פוערים את פיהם ומתלו צצים בכל מני ליצנות לדבר על הספרים הקדושים, ולכון ראה להתיישב עצמה בין קونך איפה אפה זהה העולם, מי קרבך אל רבינו נחמן מברסלב, זכותו יגון עליינו,ומי הארץ בך את "יפי החיים", ועל-ידי מי זכית להתוודע מדברים בלבד-ך יפים?! ואם היה לך רק קצת ישוב הדעת, תקף-זמיד תראה שהപל דמיון של היוצר הרע, שפטם מרבה במלחקה, כי מאי מאי שונא את רבינו נחמן מברסלב, זכותו יגון עליינו, ואינו רוץ שלם וזה הטוב יתפשט בעולם, ועל-כן הקיים ממלחקה עצומה על תלמידיו הקדושים העוסקים במסירות

גָּפֵשׁ הַכִּי גָּדוֹלָה, לְגָלוֹת וְלִפְרִסְט אֶת לְמֹודָה הַטוֹּב
בְּעוֹלָם, וִמְדֵי יּוֹם בַּיּוֹמֹה מֹסְרִים אֶת נִפְשָׁם
פָּשׁוֹטוֹ כִּמְשֻׁמָּעָוּ לְצַאת לְרָחוּבוֹת לְהַפִּיצָּא אֶת דִּעָת
רַבִּי נְחָמָן מִבְּרִסְלָב, זָכוֹתָיו יָגֵן עָלֵינוּ, לְהַזְרֹת לָהּם
אֶת פָּדָךְ אֵיךְ שִׁיזְכָּו גַּם הֵם לְהַתְקִרְבָּא אֶל הַנְּחָל
נוּבָּע מִקוֹּר חֲכָמָה, שַׁהְוָא אָמָר עַל עַצְמוֹ: אָנִי נָהָר
הַמְּטִהָר מִכָּל הַכְּתָמִים (חִיא מוֹתָרָן, סִימָן שלב), שִׁיכָּל
לִטְהָר אֶת כָּל אֶחָד וְאֶחָד מִכָּל מִינִי חֲטָאִים וְעֲוֹנוֹת
וּפְשָׁעִים, וְאֶפְלוֹ מֵי שְׁלָכְלָה וְזָהָם אֶת עַצְמוֹ בְּכָל מִינִי
לְכָלּוּכִים וּזְהָמוֹת, גַּם לוֹ יִשְׁתְּקוֹה טוֹבָה לְמַקְזֵן הַכָּל.

עַל־כֵּן אֲהֹבֵי, בְּנֵי הַיִּקְרָר, רְאָה מָה לְפָנֵיכֶם,
רְאָה לְעַשׂוֹת כָּל מִינִי מְאַמְצָאִים לְהַשְׁאָר אֶצְל רַבִּי
נְחָמָן מִבְּרִסְלָב, זָכוֹתָיו יָגֵן עָלֵינוּ, וְאֶצְל תַּלְמִידָיו
הַקָּדוֹשִׁים שְׁבָכָל דָּוָר וְדָוָר, וְתַתְמִיד בְּסִפְרִים
הַקָּדוֹשִׁים מִדי יּוֹם בַּיּוֹמֹה, וְאוֹז יִפְתַּחְוּ לְכָה חִיאִים
חֲדָשִׁים לְגִמְרָאִי, מָה שָׁלָא תָּאַרְתָּ וְשָׁעַרְתָּ מִמְּמִיחָה,
וּמִתְּחִיל לְרָאוֹת אֶת "יִפְּיַה המִים", כִּי הַסִּפְרִים
הַקָּדוֹשִׁים הָאֱלֹהִים מְאִירִים אֶת אַמְּפַת מְצִיאוֹתָו
יִתְּבָרֶה, וְאֵיךְ שְׁבָכָל תִּנוּעָה וְתִנוּעָה שֶׁם אַלְזָפּוֹ שֶׁל
עוֹלָם, אֶפְלוֹ בָּמָקוֹם שְׁאַףָה נִמְצָא בָּשָׂאָל תִּחְתִּיוֹת
וּמִתְּחִתְּיוֹ בָּבּוֹר עַמְּקָה וְכֹוֹ, גַּם שֶׁם נִמְצָא הַקָּדוֹשָׁ-

ברוך הוא, וגם משים יכולים לחזור בתשובה שלמה
ונאמתית אליו יתברך, וכל מה שאדם יותר נמדד
והוא חזר אליו יתברך, געשים מה שעשו עיתים
גדולים למעלה, ועל כן ראה מה לפניו, אהובי בני
היכר, מה ולמה לך להיות כלכך מעולם
בעקמימות וקשיות וסכנות עליו יתברך, ולמה לך
ל להיות מלא כפירות ואפיקוריות על הקדוש-ברוך-
הוא, שהוא מהיה, מהנה ובמקומות את כל
הבריאה כליה, והוא המהלך על בריותו, מדוע
תציה ליצר הארץ ובכת דליה וחרשעים מהם שלוחיו,
המעקים את לבך, ומנברים כל מיני שקרים
והבלים על אלו הצדיקים האמתאים, שיכולים
לתקן גם אותך, ולהאריך לך את "יפי החיים"; בני,
בני, תקח את הדברים האלה היטב היטב אל תוך
לבך, וזה אפלו שאפתה המכ גרוע בעולם, תראה
שיש לך מזינה למקון הכל, אם תציה לי היטב
בדבוריים אלו, אז תראה איך שכל החיים שלך
ישתנו לגמרי, ותחילה לראות את "יפי החיים",
ותהיה לך דבוק בו יתברך, עד שלא תהיה לך
אחיזה ומחשבה של hei עלי מא כלל, כי תמיד
תיחד יהודים קדושים, יהודים עליונים, ונמשך
עליך אור, זיו וחיות שכינה עוז יתברך, ואף

שעיכשו נדמה לך כל אלו הדברים כדמותן, אבל אם לא טעה את עצמך ותהייה מעד, ותהייה מקרב אל רבי נחמן מברסלב, זכותו גן עליינו, ולאל תלמידיו היקרים שבלדור דור, המגלים את למודו, אז גם אתה תזכה להגיעה לזה, ויאיר עלייך "יפי החיים" ותראה את ערך החיים, ומה יכולם לזכות בזה העולם, כי כל זמן שאדם חי בזה העולם, הוא יכול לתקן לא רק את עצמו, אלא את כל העולם כולו, ועל כן עשה זאת,بني, ותחל עם עצמך — לתקן את מדותיך, ותהייה מקרב אל רבי נחמן מברסלב, זכותו גן עליינו, ותלמידיו הקדושים שבלדור דור, ותמיד בספריהם אשר הם מלאים עצות נוראות ונפלאות, ועל-ידי-זה גם בך יאير "יפי החיים".

ד.

אהובי, בני היקר! ראה לך את מכל הדמונות שנדרבקו בך, אבל אבד מנוס ותקווה ממה, וככלו כל החיים חשובים לפניך, הן אמרת שאני יודע שעוברים עלייך כל מיני צרות ויטורים, מרירות, קטנות ומלחישות הדעת, עם כל זאת אין זו עצה

לפל כל-כך בדעתו, עד כדי שתתיאש לגמרי, ותאמר לעצמך: "מר וחשך לי, אבד מנוס ותקוה מפני, אני מאכזב, אני מיאש, אני הוילך להתאבד, אין לי מה לחיות, כל אחד שונא אותי, כל אחד משפיל אותי, כל אחד אינו אוהב אותי, כל אחד מסתכל עלי בצורה לא יפה", תדע, אהובי,بني היקר, שכל אלו הם דמיונות שנכנסו במוחה החוליה, כי באמת מי שחוטא, רחמנא לישזון, בפרט בפגם הברית — הוצאה זרע לבטלה, נקה, זנית, וכל מני תועבות רעות של פגם הברית, שקוין, תעוב, ערם, זהום, נאוף וכו', רחמנא לישזון, על-ידי-זה נפגם מהו לגמרי, כי כשאדם פגום בפגם הברית, באיזו בחינה שרק לא תהיה, כבר מתקלאלים לו כל הebin שלו, וainו זוכה לאמונה ברורה ומזככת, כי אמונה תלולה רק בשליםות תקון הברית, וכי יכול להתפאר שאוזן בשלמות תקון הברית? ! כי אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחתט, ומכל שכן אתה, אהובי, בני היקר, שאתך בעצמך יודע איך אתה נראה ובאיזה מעמד ומצב אתה נמצא, ולכן אין זה פלא, שכל-כך חשך לך, ונדמה לך כל מני דמיונות האלה, ולכן ראה, אהובי, בני היקר! אם אתה רוצה

לצאת מהחשך שפלה אליו, ואתה רוצה לזכות לחזור בתשובה שלמה אליו יתברך, ולהתחליל לראות ולהסתכל ב"יפי המינים", עליו למסר את נפשך ולהתקרב אל הצדיקים האמתיים שבדור זהה, כי בכל דור ודור שולח לנו הקדוש ברוך הוא צדיקים נוראים ונפלאים מאד, אשר הם דבוקים תמיד בו יתברך בדבקות אמת, וזכה להגיעה למדרגות השגות אלקות בתכליות המדרגה העליונה, עד שכל מכם ומחשבתם וכל מהויתם, דבוקים תמיד בו יתברך בחימתיכם, ועל ידם דייקן תזכה גם כן להאר על נפשך עירבות, ידידות, זיו, שכינה עוזו יתברך, כי אלו הצדיקים האinatiים הם צנורות להמשיך השגות אלקות בזה העולם, ועל כן אם אתה כבר נמצא במקום מזוהם ומלאך כזה, ואתה כלכך מלא דמיונות, ונכנסת בעצמך, ואתה מפח ביוש גמור, עד שאין לך שם מראה מקום של אור, ומחימים חסוכים לך מאד מאד, ראה אהובי,بني, לציית לי, ותשפטל להתקרב אל הצדיקים האinatiים שבדור זהה, ותכנס את עצמך בתוך ספריהם הקדושים שזכה לחבר, ותמיד בהם, וזה תראה שגם לך יש ערך תקווה לתקן הכל, וכל המחשבות והדמיונות הנזקרים לעיל

שנכנסו בה, אבלו כל אחד שונא אותך, לאינו רוץ
 אותך, ואפתה לך שווה לשום דבר וכחומה וכו', הפל
 בא מלחמת עוננותיך המרביים, ובאמת אין זה כך,
 כי הקדוש ברוך הוא מלא כל הארץ כבודו, ואין
 שום מציאות בלבך יתברך כלל, וכל בר ישראל
 אצלו eben יחיד, וכל אחד יכול לשוב בתשובה
 אמתית אליו יתברך, על ידי גדול פה הצדיקים
 האמתיים שבכל דור ודור, המאירים בו השגות
 אלקות, ותכף נميد כשייתודע לך דברים אלו, אז
 מתחילה לראות את "יפי החיים", העקר אל תהיה
 בטלן, רק תראה לקחת את עצמך ביחיד, ותקים
 בתרומות ובפשיטות מה שכתוב בספריו הצדיקים
 האמתיים, ותדע שכל הדברים נאמרו גם לך, כי
 על-פי-רב שאדם נופל בעמק הרע והחשש, גדרמה
 לו אבלו כל הספרים הקדושים אינם מדברים אליו,
 אבלו הספרים הם ממו ולו מעלה, אבלו אליו כבר
 לא מדברים, כי הוא נפל כל-כך בעיני עצמו, עד
 שנדמה לו שאביד מנוס ותקווה ממו לגמרי,
 ובאמת הפל הבל ורעות רוח, שפל זה עצת היצר,
 שהקים שלוחיו לחלק על הצדיקים האמתיים, כדי
 להעלים ולכטות ולהסתיר את אורם הגדל הטמון
 בספריהם הנוראים והנפלאים, שיכולים בקרב את

כל נשמות ישראל אליו יתברך, ולולי זאת שהו
חולקים עליהם ועל ספריהם הקדושים והנוראים,
היו כבר מזמן יכולם להגאל, כי הצדיקים
הקדושים שבכל דור ודור מגלים אמתת מציאותו
יתברך בಗלי נורא ונפלא מאד, ומגליים חדשניים
נוראים ונפלאים עד מאד, עד שעלי ידי ההשגות
אלקותם שהם מגלים ומפרטים, יכול אפילו הרחוק
בתקלית הרחוק ומהם בתקלית זההו, גם כן
להתקרב אליו יתברך; ולכון ראה, אהובי, בני
היקר, לעשות כל מני מאמצים בעולם להיות
מקרב אל הצדיקים האמתיים שבדור זה, ותמיד
בספריהם הקדושים והנוראים, המלאים עצות
נוראות ונפלאות איך להמשיך על עצמו ערבות,
געימות, ידידות, זיו אלקותו יתברך, וזה גם אפתה
תזכה לראות את "יפי חמ"ם", וגם עלייך תמשך
געימות, ידידות, זיו, חיות אלקותו יתברך, ותצא
מכל מני דמיונות שבעולם, ולא تستכל על שום
בריה שבעולם, כי מרבית החיים והדבקות שהם
הארו גם בה, לא תצטרכ לזרותך כלל, וזה לא
תהיינה לך בעיות כלל, כי כל הבעיות שיש לאדם
הוא רק בשגאנך לבריות, ש תמיד חפץ שיחזקו
מןנו, ויעשו ממנו עסק, ובשאיינו מקבל את זה, אז

מִשְׁתַגָע, וּנְעֵשָה מְאַכְזָב וּנוֹפֶל בַעֲצֻבּוֹת וּבִמְרִירּוֹת,
וּעַל-פִי-רַב מֵי שְׁחִטָא וּפָגָם בְפִגְמָה בְּבָרִית, הוּא
צָרִיךְ תָמִיד תְשׂוֹמָת לִב, שִׁיחָזִיקוּ מִמְנוּ, וְאֵם לֹא
מִחְזִיקִים מִמְנוּ, אָזִי מִשְׁתַגָע לְגָמָרִי, אָבֶל מֵי שְׁזֹוכָה
לְהַתְקִרְבָּה אֶל הַצְדִיקִים הָאַמְתִיִים שְׁבַהּוּ רַבָּה, וְהָם
מִמְשִׁיבִים עַלְיוֹ אֶת אָרוֹן יִתְבָרֵךְ בְגָלוּי נוֹרָא וּנְפָלָא
מִאָד, הָם כִּבר אֵינָם צָרִיכִים שָׁוָם בְּרִיחָה שְׁבָעוֹלָם,
רַק אֶת הַקָדוֹש-בָרוֹך-הוּא בַעֲצָמוֹ, כִּי זֹכִים לְהַכְלִיל
בְּחִי הַחַיִים בּוֹ יִתְבָרֵךְ, וּנְעֵשִים מִשְׁפִיעִים וְלֹא
מִקְבְּלִים, שָׂה עֲקָר "יְפִי הַחַיִם", שָׁאֵין הָאָדָם
צָרִיךְ טוֹבּוֹת מִזְאַלְתוֹ, אֶלָא הוּא מִמְשִׁיךְ טוֹבּוֹת
לְאֶחָדִים, אֲשֶׁרִי מֵי שְׁזֹוכָה לְהַגִּיעַ לְמִדרְגּוֹת הָאַלְוֹן
— לְרֹאֹת מִכֶּל דָבָר רַק אֶת "יְפִי הַחַיִם", שַׁהוּא
אַמְתָת מִצְיאֹתוֹ יִתְבָרֵךְ, שֶׁאָז יָצַח לְהִיּוֹת מִשְׁפִיעַ
שְׁפָע וּבָרְכָה לְכָל עַם יִשְׂרָאֵל.

פָּم וּגְשָׁלָם, שְׁבָח לְאֵל בּוֹרָא עוֹלָם !

